4

6

Свѣтна, свѣтна, стана день!
Ставамъ отъ сънъ укрѣпенъ.
Твоето, Боже, будно око,
отъ небето, отъ високо,
вардило ме е нощеска,
о, пази ме ти и днеска:
Да ме нищо не сполѣти,
Да не сторя нѣщо зло,
Избави ме отъ напасти,
Да живѣя весело;
За да бѫдатъ съ менъ честити
Моитѣ родители:
Запази имъ Боже днитѣ
Да ни сѫ водители.

— о

свѣтло, разсъмнали се, вардя, пазя, укрѣпенъ, нощеска, днеска, сполѣти, избави, напасть, честитъ, водитель.

— 6

К. 44, 2 (X)

инв N 1396

Градски архив